

realskole om optagelse af børn, hvis forældre ønsker det.

Under henvisning hertil foreslås bestemmelsen ændret, således at kommunens pligt til at bekoste undervisningen i en privat skoles realafdeling ikke længere betinges af, at der foreligger en aftale med vedkommende skole.

Samtidig foreslås det ved ordene „for de børn, hvis forældre ønsker det“ at præcisere, at kommunen som ovenfor nævnt ikke ved aftale med en privat skole er frigjort for pligten til at bekoste vederlagsfri undervisning i en offentlig skoles realafdeling.

En kommunes aftale med en privat realskole vil i den omhandlede henseende herefter alene betyde, at kommunen frigøres for pligten til at bekoste undervisningen i en anden privat realskole.

En kommunes aftale med en anden kommune (skoleforbund), hvorved der er tilsikret eleverne adgang til optagelse i denne kommunes (skoleforbunds) realafdeling(er), vil derimod på samme måde som indgåelse af egentligt skoleforbund om undervisning i realafdeling, frigøre kommunen for pligten til at bekoste undervisningen for de børn, hvis forældre måtte ønske dem optaget i realafdelingen i en privat skole eller i en kommune, der ikke er omfattet af aftalen.

VI. Tilskud til skolebyggeri.

(Ændring nr. 26).

I forhold til de nugældende bestemmelser i lovens § 63, stk. 1, betegner den foreslåede affattelse følgende ændringer:

a) Ved skoler, hvor gymnastiksal forefindes, vil der kunne ydes tilskud (af samme størrelse som til gymnastiksal) til opførelse og indretning af en svømmehal til brug ved undervisningen i svømning under faget legemsøvelser, jfr. herom lovens § 17, stk. 5, 3. afsnit. Denne ændring er begrundet i det ønskelige i, at der i videst muligt omfang sikres skolebørnene adgang til at opøve svømmefærdighed.

b) Mulighederne for at yde tilskud til indretning af lokaler for undervisning i naturlære er ikke begrænset til tilfælde, hvor lokalet opføres i forbindelse med oprettelse af realafdeling. Det bemærkes herved, at der allerede fra 6. skoleår skal optages undervisning i naturlære, jfr. lovens § 17, stk. 2. Indretning af et særligt lokale til brug ved undervisning i dette fag vil dog sjældent være hensigtsmæssig ved skoler, der ikke omfatter klasser for 8.-10. skoleår.

c) Der kan ydes tilskud til indretning af skolelokaler for 10. klasse efter samme regler som de for

lokaler for 8. hovedskoleklasse og 9. klasse gældende. Der henvises herom til bemærkningerne foran i afsnit I.

d) Ud over de foran nævnte tilskud til indretning af lokaler for 8. hovedskoleklasse, 9. og 10. klasse, betinget af, at undervisningen for disse klasser gennemføres ved centralisering, vil der kunne ydes tilskud på indtil 20 000 kr. til indretning af særlige såkaldte værkstedslokaler til brug ved den erhvervsbetonede undervisning i disse klasser. Der tænkes herved på lokaler, der er specielt indrettet med henblik på undervisningen i praktisk arbejde inden for træfagene, bygge- og anlægsgangene, metalfagene og de mekaniske fag. Sådanne lokaler vil i et vist omfang kunne indrettes ved udbygning af bestående træ- eller metalsøjdllokaler, og det er da en selvfølge, at de til det pågældende lokale eventuelt tidligere ydede tilskud bringes til fradrag i det tilskud, der vil kunne opnås efter den foreslåede nye bestemmelse.

Opførelsen af særlige værkstedslokaler vil efter de foreliggende vejledende planer for lokalernes størrelse og indretning kræve forholdsvis kostbare investeringer, og det foreslås derfor, at der bliver mulighed for at yde tilskud med samme beløb som til opførelse af gymnastiksal og svømmehal.

Det bemærkes, at der ved tekstanmærkning på de årlige bevillingslove er tilvejebragt hjemmel for at yde supplerende tilskud til skolebyggeri med et beløb, der er 60 pct. højere end de i henhold til folkeskolelovens § 63 ydede tilskud.

VII. Øvrige ændringer.

(Nr. 2, 3, 6, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 25 og 27).

Til nr. 2 og 18.

Forslaget hidrører fra det af ministeriet nedsatte udvalg vedrørende undervisningen af børn, der ikke kan følge den almindelige undervisning, og skyldes i første række ønsket om at tilvejebringe en fællesnordisk terminologi inden for det pågældende område. Udvalget har endvidere fundet, at udtrykket „særundervisning“ kan opfattes med en nedsættende klang, medens på den anden side betegnelsen „specialundervisning“ giver en antydning af, at der er tale om en opgave, der stiller særlige krav til de lærere, der skal løse den.

Da den af udvalget foreslåede terminologi allerede har vundet vid udbredelse i det praktiske skolearbejde, findes det rimeligt, at bringe lovens udtryk i overensstemmelse hermed.